

**GENERALNY INSPEKTOR
OCHRONY DANYCH
OSOBOWYCH**

dr Wojciech R. Wiewiórowski

Warszawa, dnia 19 czerwca 2013 r.

DOLiS/DEC-647/13

dot. [...]

DECYZJA

Na podstawie art. 104 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (tekst jedn. Dz. U. z 2013 r. poz. 267), art. 12 pkt 2, art. 18 ust. 1 pkt 1, art. 22 w związku z art. 24 ust. 1 i 2, art. 27 ust. 1 i 2 oraz art. 36 ust. 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (tekst jedn. Dz. U. z 2002 r. Nr 101, poz. 926 z późn. zm.), po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego w sprawie skargi Pani A. G. na nieprawidłowości w procesie przetwarzania jej danych osobowych przez W. (w tym na udostępnienie informacji dotyczących jej stanu zdrowia na rzecz P. S.A.),

1) nakazuję W., usunięcie uchybień w procesie przetwarzania danych osobowych Pani A. G., w zakresie realizacji obowiązku o którym mowa w art. 24 ust. 1 ustawy o ochronie danych osobowych, poprzez poinformowanie jej o:

- a. celu zbierania danych, a w szczególności o znanych mu w czasie udzielania informacji lub przewidywanych odbiorcach lub kategoriach odbiorców danych,**
- b. prawie dostępu do treści swoich danych oraz ich poprawiania,**
- c. dobrowolności albo obowiązku podania danych, a jeżeli taki obowiązek istnieje, o jego podstawie prawnej,**

2) w pozostałym zakresie odmawiam uwzględnienia wniosku.

Uzasadnienie

Do Biura Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych wpłynęła skarga Pani A. G. (zwanej dalej również Skarżącą), odnosząca się do udostępnienia przez W. (zwany dalej Szpitalem) informacji dotyczących jej stanu zdrowia na rzecz P. S.A., zwanego dalej Spółką, niewypełnienia przez Szpital w stosunku do niej obowiązku informacyjnego określonego w art. 24 ust. 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (tekst jedn. Dz. U. z 2002 r. Nr 101, poz. 926 z późn. zm.), zwanej dalej ustawą, oraz odnotowania w systemie informatycznym Szpitala jako osoby dokonującej operacji na danych osobowych Skarżącej

podczas jej przyjęcia do Szpitala innej osoby niż ta, która w rzeczywistości dokonywała tych operacji.

Skarżąca w skardze i dalszych pismach w sprawie zarzuciła w szczególności, iż doszło do naruszenia:

- 1) art. 24 ust. 1 pkt 2 ustawy, gdyż administrator danych, będąc do tego zobowiązanym nie przekazał jej w tym zakresie żadnych informacji, a w szczególności nie poinformował o przewidywanych odbiorcach lub kategoriach odbiorców danych, co oznacza, iż nie poinformowano jej o stosowanej przez Szpital praktyce wysyłania pracodawcom zaświadczeń o odbywanym leczeniu. Skarżąca podniosła, iż gdyby została o tej praktyce poinformowana, to zapewne nie musiałaby ponosić konsekwencji bezprawnego przekazania danych nieuprawnionemu podmiotowi, zwłaszcza, że w momencie przyjęcia do Szpitala nie była związana żadnym stosunkiem pracy, o czym szczegółowo w sposób nie budzący wątpliwości poinformowała „Pielęgniarkę Izby Przyjęć”. Skarżąca zarzuciła również, że w istocie nie przekazano jej żadnej informacji do której przekazania na mocy art. 24 ustawy zobligowany był Szpital oraz podniosła, iż nie podlega wyłączeniom zawartym w art. 24 ust. 2 pkt 1 i 2 ustawy,
- 2) art. 26 ust. 1 pkt 1 i 2 ustawy, który na administratora danych osobowych nakłada obowiązek zachowania szczególnej staranności w celu ochrony interesów osób, których dane dotyczą,
- 3) art. 27 ust. 1 ustawy, który zabrania przetwarzania danych m.in. o stanie zdrowia, chyba że wystąpią okoliczności, o których mowa w ust. 2 pkt 1-10,
- 4) art. 32 i art. 33 ustawy. Skarżąca podniosła, że w związku z niedopełnieniem obowiązku informacyjnego z art. 24 ustawy została pozbawiona praw wynikających z art. 32 i art. 33 ustawy,
- 5) art. 36 ust. 1 ustawy – Skarżąca podniosła, iż w jej przypadku być może nie zadziałała odpowiednia procedura, być może zawiódł tzw. „czynnik ludzki”, bo jednak doszło do przetworzenia jej danych osobowych z naruszeniem postanowień ustawy. Wskazała, iż możliwe, że administrator nie zastosował odpowiednich środków technicznych lub raczej organizacyjnych w celu zapewnienia dostatecznej ochrony przetwarzanych danych osobowych. Podniosła, że otrzymała od Pielęgniarki Przełożonej Izby Przyjęć, po sprawdzeniu w systemie informatycznym, kto dokonywał jej przyjęcia, informację, że cyt. „wygląda na to, że to ja panią przyjmowałam”, podczas, gdy wszystkich czynności związanych z przyjęciem do Szpitala dokonywała zupełnie inna osoba niż ta, którą wskazywał system. Skarżąca wskazała, iż Pielęgniarka Przełożona zareagowała stwierdzeniem, cyt. „[n]o widocznie nie zmieniła loginu i pracowała na moim”. Skarżąca zakwestionowała dopuszczalność takiego działania oraz zgodność z zamysłem ustawodawcy w zakresie sprawowania kontroli przetwarzanych danych osobowych (art. 38 ustawy).

Skarżąca zażądała przywrócenia stanu zgodnego z prawem oraz zobligowania Dyrekcji Szpitala do przesłania jej byłemu pracodawcy pisma jednoznacznie stwierdzającego, że wszedł w posiadanie informacji dotyczących jej stanu zdrowia nie będąc do tego uprawnionym i nie

nastąpiło to na jej prośbę, czy wniosek, tylko bez jej zgody, a nawet wiedzy, z naruszeniem prawa i było samowolnym działaniem administracji szpitalnej, a winę ponosi wyłącznie Szpital.

Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych (zwany dalej również Generalnym Inspektorem) przeprowadził w niniejszej sprawie postępowanie administracyjne, w toku którego ustalił, co następuje.

1. Skarżąca była zatrudniona w Spółce. Stosunek pracy ustał w dniu [...] sierpnia 2011 r.
2. W dniu [...] października 2011 r. Skarżąca została przyjęta do Szpitala.
3. Szpital przesłał Spółce zaświadczenie z dnia [...] października 2011 r., w którym wskazał, iż Skarżąca „została przyjęta do tutejszego Szpitala w dniu [...] 10.2011 r., w celu leczenia Szpitalnego”. Szpital w złożonych w sprawie wyjaśnieniach podniósł, iż nie udostępnił informacji dotyczących stanu zdrowia Skarżącej, oraz że informując zakład pracy o leczeniu szpitalnym kierował się dobrem pacjentki i działał na podstawie art. 27 ust. 2 pkt 3 ustawy. Szpital podniósł również, że w dniu przyjęcia Skarżącej do Szpitala Izba przyjęć nie odnotowała informacji w systemie, że Skarżąca przebywa na druku ZUS ZLA, zatem pracownik po sprawdzeniu danych w systemie w dniu następnym sporządził zaświadczenie oraz iż sporządzając i wysyłając do pracodawcy zaświadczenie pracownik szpitala działał w przekonaniu, iż podjęte działanie zmierza bezpośrednio do ochrony interesu pacjentki, polegającego na ochronie jej stosunku pracy. Szpital wyjaśnił również, iż udzielenie informacji w sprawie Skarżącej miało charakter incydentalny i wynikało z usprawiedliwionej okolicznościami dobrej woli udzielenia pacjentce pomocy w jej ważnych sprawach życiowych.
4. Spółka za pismem z dnia [...] października 2011 r. odesłała Szpitalowi ww. zaświadczenie. Spółka w złożonych w sprawie wyjaśnieniach wskazała, iż aktualnie nie przetwarza jakichkolwiek danych dotyczących stanu zdrowia Skarżącej.
5. W systemie informatycznym Szpitala jako osoba dokonująca operacji na danych osobowych Skarżącej podczas jej przyjęcia do Szpitala została odnotowana inna osoba niż ta, która w rzeczywistości dokonywała tych operacji. Szpital wyjaśnił, iż nastąpiło to „na skutek pomyłki w logowaniu”, oraz że przyczyna ta miała charakter incydentalny i nie jest to praktyka stosowana przez Szpital.
6. Szpital w złożonych w sprawie wyjaśnieniach podniósł, iż wypełnił w stosunku do Skarżącej obowiązek informacyjny określony w art. 24 ust. 1 ustawy. Wskazał, iż poinformował Skarżącą o adresie swojej siedziby i pełnej nazwie, celu zbierania danych, a w szczególności o znanych mu w czasie udzielania informacji lub przewidywanych odbiorcach lub kategoriach odbiorców danych, prawie dostępu do treści swoich danych oraz ich poprawiania oraz o obowiązku podania danych podczas przyjęcia do Szpitala, jak również, że udostępnienie części informacji nastąpiło na piśmie w trakcie przyjęcia (adres siedziby i pełna nazwa Szpitala), pozostałych zaś ustnie. Wskazał jednocześnie, że administracja Szpitala nie podała Skarżącej podstawy prawnej obowiązku podania danych Szpitalowi, Skarżąca знаła już informacje objęte obowiązkiem informacyjnym, o którym mowa w art. 24 ust. 1 ustawy, oraz iż działał w przeświadczeniu, iż obowiązek podania indywidualnie Skarżącej wszystkich informacji wskazanych w art. 24 ust. 1 ustawy na

piśmie nie ciążył na administratorze, gdy zainteresowana miała już odpowiednie wiadomości, a więc np. znała administratora, orientowała się co do celu zbierania danych, wiedziała, czy jest zobowiązana przepisami prawa do udzielania informacji. Szpital wskazał ponadto, że zbierając dane osobowe Skarżącej nie poinformował jej, że są one zbierane również w celu przesłania podmiotowi odprowadzającemu składki na ubezpieczenie społeczne zaświadczenia o przyjęciu jej do Szpitala, oraz podniósł iż potrzeba przekazania takiej informacji nie była znana w chwili przyjmowania pacjentki do Szpitala, powstała w późniejszym okresie i wyniknęła z dokonanej przez pracownika Szpitala analizy konkretnej sytuacji przyjmowanej pacjentki. Szpital wskazał, iż dowodem udostępnienia pacjentce informacji o adresie siedziby i pełnej nazwie Szpitala jest karta informacyjna przyjęcia do Szpitala, oraz że nie posiada, poza relacjami pielęgniarek, dowodu na udzielenie pacjentce ustnych informacji o celu zbierania danych, a w szczególności o znanych mu w czasie udzielania informacji lub przewidywanych odbiorcach lub kategoriach odbiorców danych, prawie dostępu do treści swoich danych oraz ich poprawiania oraz o obowiązku podania danych podczas przyjęcia do Szpitala. Wskazał również, że dowodem na to, iż Skarżąca znała już informacje objęte obowiązkiem informacyjnym, o którym mowa w art. 24 ust. 1 ustawy, jest sam fakt wyboru przez nią tego, a nie innego szpitala, w celu podjęcia działań medycznych świadczonych przez ten konkretny szpital, oraz że na tej podstawie administracja Szpitala uznała, że pacjentka znała administratora, orientowała się co do celu zbierania danych, wiedziała, czy jest zobowiązana przepisami prawa do udzielania informacji i z tego też powodu nie podała Skarżącej podstawy prawnej obowiązku podania danych Szpitalowi.

7. Skarżąca ustosunkowując się do okoliczności podniesionych przez Szpital zaprzeczyła, że została poinformowana przez Szpital o okolicznościach wskazanych w art. 24 ust. 1 ustawy i przed przyjęciem do Szpitala posiadała te informacje. W szczególności, Skarżąca wskazała, iż w trakcie przyjęcia do Szpitala nie przedłożono jej do wglądu, ani do podpisu żadnego dokumentu, z którego wynikałoby, że Szpital informuje ją o adresie swej siedziby i pełnej nazwie w związku z tym, iż stał się administratorem jej danych osobowych i czyni to w związku z ciężącym na nim obowiązkiem prawnym, oraz że „[p]odczas procedury przyjęcia nie było żadnej rozmowy, która w jakikolwiek sposób odnosiłaby się do danych osobowych!!! (...) Ta kwestia została zupełnie pominięta, a ja nawet nie wiedziałam, że Szpital był zobowiązany ustawowo do udzielenia mi określonych informacji, wypełniając w ten sposób obowiązek informacyjny wynikający z art. 24 Ustawy o ochronie danych osobowych (...)”. Jednocześnie Skarżąca poinformowała, iż z pełną nazwą Szpitala oraz jego adresem po raz pierwszy spotkała się przy wjeździe do Szpitala, czytając ustawioną przy nim tablicę, a po raz drugi mogła te informacje przeczytać zerkając na pieczętki nagłówkowe, podpisując zgodę na hospitalizację oraz oświadczenie dotyczące podmiotów, którym udzieliła zgody na otrzymywanie informacji dotyczących stanu zdrowia i wglądu w dokumentację medyczną.
8. Szpital poinformował, iż Dyrektor Szpitala wydał wszystkim podległym ordynatorom i kierownikom jednostek organizacyjnych Szpitala polecenie bezzwłocznego pouczenia podległych pracowników o szczególnych sytuacjach tajemnicy informacji zawartych

w dokumentacji medycznej. Wskazał również, że w celu wzmocnienia nadzoru nad jednostką organizacyjną Szpitala Dyrektor przeprowadził reorganizację pracy Izby Przyjęć, polegającą na zmianie podległości jednostki organizacyjnej w systemie organizacyjnym Szpitala i zmianie osoby odpowiedzialnej za pracę Izby Przyjęć, oraz że w celu uniknięcia w przyszłości odnotowania w systemie informatycznym jako osoby dokonującej operacji w danych osobowych, innej osoby niż, ta która w rzeczywistości dokonywała tych operacji, polecił lekarzowi koordynującemu Izby Przyjęć Szpitala przeprowadzenie rozmów dyscyplinujących w zakresie przestrzegania regulaminu pracy oraz „poinstruowanie o sposobie realizacji objętych poszczególnymi stanowiskami zakresami obowiązków tych pracowników, którzy bezpośrednio wykonywali czynności związane z umieszczeniem danych osobowych w systemie informatycznym Szpitala”.

Po zapoznaniu się z całością materiału dowodowego zgromadzonego w tej sprawie Generalny Inspektor zważył, co następuje.

W niniejszej sprawie rozstrzygnięcia wymaga kilka kwestii, po pierwsze, czy dopuszczalne było udostępnienie dotyczących Skarżącej informacji przez Szpital na rzecz Spółki, po drugie czy Szpital był obowiązany przekazać Skarżącej informacje o których mowa w art. 24 ust. 1 ustawy, a jeżeli tak, to czy zrealizował ten obowiązek, oraz po trzecie czy narusza przepisy o ochronie danych osobowych odnotowanie w systemie informatycznym Szpitala jako osoby dokonującej operacji na danych osobowych Skarżącej podczas jej przyjęcia do Szpitala, innej osoby niż ta, która w rzeczywistości dokonywała tych operacji.

Odnośnie udostępnienia dotyczących Skarżącej informacji przez Szpital na rzecz Spółki, wskazać należy, że w ocenie Generalnego Inspektora przekazana Spółce przez Szpital informacja o przyjęciu Skarżącej w celu leczenia szpitalnego jest informacją o stanie zdrowia Skarżącej. Na stan zdrowia Skarżącej jednoznacznie wskazuje określony w zaświadczeniu cel przyjęcia jej do Szpitala. Wobec tego dopuszczalność udostępnienia danych osobowych przez Szpital należy oceniać na gruncie przepisów art. 27 ustawy. Zgodnie z art. 27 ust. 1 ustawy, zabrania się przetwarzania danych ujawniających pochodzenie rasowe lub etniczne, poglądy polityczne, przekonania religijne lub filozoficzne, przynależność wyznaniową, partyjną lub związkową, jak również danych o stanie zdrowia, kodzie genetycznym, nałogach lub życiu seksualnym oraz danych dotyczących skazań, orzeczeń o ukaraniu i mandatów karnych, a także innych orzeczeń wydanych w postępowaniu sądowym lub administracyjnym. Art. 27 ust. 2 ustawy stanowi, że przetwarzanie danych, o których mowa w ust. 1, jest jednak dopuszczalne, jeżeli: (pkt 1) osoba, której dane dotyczą, wyrazi na to zgodę na piśmie, chyba że chodzi o usunięcie dotyczących jej danych, (pkt 2) przepis szczególny innej ustawy zezwala na przetwarzanie takich danych bez zgody osoby, której dane dotyczą, i stwarza pełne gwarancje ich ochrony, (pkt 3) przetwarzanie takich danych jest niezbędne do ochrony żywotnych interesów osoby, której dane dotyczą, lub innej osoby, gdy osoba, której dane dotyczą, nie jest fizycznie lub prawnie zdolna do wyrażenia zgody, do czasu ustanowienia opiekuna prawnego lub kuratora, (pkt 4) jest to niezbędne do wykonania statutowych zadań kościołów i innych związków wyznaniowych, stowarzyszeń, fundacji lub innych niezarobkowych organizacji lub instytucji o celach politycznych, naukowych, religijnych, filozoficznych lub związkowych, pod warunkiem, że przetwarzanie danych dotyczy

wyłącznie członków tych organizacji lub instytucji albo osób utrzymujących z nimi stałe kontakty w związku z ich działalnością i zapewnione są pełne gwarancje ochrony przetwarzanych danych, (pkt 5) przetwarzanie dotyczy danych, które są niezbędne do dochodzenia praw przed sądem, (pkt 6) przetwarzanie jest niezbędne do wykonania zadań administratora danych odnoszących się do zatrudnienia pracowników i innych osób, a zakres przetwarzanych danych jest określony w ustawie, (pkt 7) przetwarzanie jest prowadzone w celu ochrony stanu zdrowia, świadczenia usług medycznych lub leczenia pacjentów przez osoby trudniące się zawodowo leczeniem lub świadczeniem innych usług medycznych, zarządzania udzielaniem usług medycznych i są stworzone pełne gwarancje ochrony danych osobowych, (pkt 8) przetwarzanie dotyczy danych, które zostały podane do wiadomości publicznej przez osobę, której dane dotyczą, (pkt 9) jest to niezbędne do prowadzenia badań naukowych, w tym do przygotowania rozprawy wymaganej do uzyskania dyplomu ukończenia szkoły wyższej lub stopnia naukowego; publikowanie wyników badań naukowych nie może następować w sposób umożliwiający identyfikację osób, których dane zostały przetworzone, (pkt 10) przetwarzanie danych jest prowadzone przez stronę w celu realizacji praw i obowiązków wynikających z orzeczenia wydanego w postępowaniu sądowym lub administracyjnym.

Zdaniem Generalnego Inspektora udostępnienie przez Szpital informacji o stanie zdrowia Skarżącej nie znajduje uzasadnienia w żadnej z przesłanek wskazanych w art. 27 ust. 2 ustawy, a w szczególności w przesłance określonej w powoływanym przez Szpital, jako podstawa jego działania, art. 27 ust. 2 pkt 3 ustawy. Mając na uwadze, że z materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie wynika, iż Skarżąca w dniu przyjęcia do Szpitala podpisała zgodę na hospitalizację Generalny Inspektor podziela stanowisko zajęte przez Rzecznika Praw Pacjenta, który w skierowanym do Szpitala wystąpieniu z dnia [...] marca 2012 r. (kopia w aktach sprawy), stwierdził, że nie ma przesłanek wskazujących na fakt, iż była ona niezdolna do wyrażania woli. Niezależnie od powyższego zauważyć należy, że Skarżąca w chwili przyjęcia do Szpitala nie pozostawała w stosunku pracy ze Spółką. Zatem w chwili udostępnienia danych nie występowała wskazywana przez Szpital potrzeba ochrony jej interesu, polegającego na ochronie jej stosunku pracy, a Szpital udostępnił dane osobowe w oparciu o nieaktualną i niezweryfikowaną informację o zatrudnieniu Skarżącej. W tym miejscu wskazać należy, że zgodnie z art. 26 ust. 1 ustawy administrator danych przetwarzający dane powinien dołożyć szczególnej staranności w celu ochrony interesów osób, których dane dotyczą, a w szczególności jest obowiązany zapewnić, aby dane te były: (pkt 1) przetwarzane zgodnie z prawem, (pkt 2) zbierane dla oznaczonych, zgodnych z prawem celów i niepoddawane dalszemu przetwarzaniu niezgodnemu z tymi celami, z zastrzeżeniem ust. 2. W ocenie Generalnego Inspektora z uwagi na ww. okoliczności nie można uznać, aby Szpital, udostępniając dotyczącą Skarżącej informację na rzecz Spółki, dołożył szczególnej staranności o której mowa w art. 26 ust. 1 ustawy. Dodatkowo zauważyć należy, że udostępniona informacja pochodzi z dokumentacji medycznej Skarżącej a dane zawarte w tej dokumentacji podlegają również ochronie określonej w przepisach ustawy z dnia 6 listopada 2008 r. o prawach pacjenta i Rzeczniku Praw Pacjenta (Dz. U. z 2012 r. poz. 159 ze zm.). Stanowisko w tym zakresie zajął Rzecznik Praw Pacjenta w skierowanym do Szpitala po rozpoznaniu skargi Skarżącej wystąpieniu z dnia [...] marca 2012 r., stwierdzając naruszenie przez Szpital prawa pacjenta w zakresie art. 23 ust. 2 ustawy o prawach pacjenta i Rzeczniku Praw

Pacjenta (stanowiącego, że dane zawarte w dokumentacji medycznej podlegają ochronie określonej w niniejszej ustawie oraz w przepisach odrębnych) w nawiązaniu do art. 24 ust. 1 powyższej ustawy (stanowiącego, że w celu realizacji prawa, o którym mowa w art. 23 ust. 1, podmiot udzielający świadczeń zdrowotnych jest obowiązany prowadzić, przechowywać i udostępniać dokumentację medyczną w sposób określony w niniejszym rozdziale oraz zapewnić ochronę danych zawartych w tej dokumentacji). Brak jest zatem podstaw do przyjęcia, że dopuszczalność udostępnienia dotyczącej Skarżącej informacji mogłaby znajdować uzasadnienie w przepisach ustawy o prawach pacjenta i Rzeczniku Praw Pacjenta.

Jednakże, pomimo iż zdaniem Generalnego Inspektora udostępnienie przez Szpital na rzecz Spółki dotyczącej Skarżącej informacji naruszyło przepisy o ochronie danych osobowych to jednak zasadnicze znaczenie dla rozstrzygnięcia sprawy ma fakt, że Generalny Inspektor wydając decyzję administracyjną zobowiązany jest do rozstrzygania w oparciu o stan faktyczny istniejący w chwili wydania tej decyzji. Ze zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego wynika, iż w związku z odesłaniem przez Spółkę zaświadczenia przesłanego jej przez Szpital, aktualnie nie przetwarza ona uzyskanych bez zaistnienia odpowiedniej przesłanki informacji zawartej w tym zaświadczeniu. Wobec powyższego, w tym zakresie aktualnie brak jest podstaw do nakazania przez Generalnego Inspektora przywrócenia stanu zgodnego z prawem, czyli zastosowania środka, o którym mowa w art. 18 ust. 1 pkt 6 ustawy, stanowiącym, że w przypadku naruszenia przepisów o ochronie danych osobowych Generalny Inspektor z urzędu lub na wniosek osoby zainteresowanej, w drodze decyzji administracyjnej, nakazuje przywrócenie stanu zgodnego z prawem, a w szczególności usunięcie danych osobowych. Jednocześnie, mając na uwadze, że Skarżąca żądała zobligowania Szpitala do przesłania Spółce pisma o wskazanej przez nią treści, zaznaczyć należy, że przepisy ustawy nie dają Generalnemu Inspektorowi kompetencji umożliwiających realizację takiego wniosku. Roszczeń w tym zakresie - z uwagi na ich cywilnoprawny charakter - Skarżąca powinna dochodzić na zasadach określonych w przepisach ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. Kodeks postępowania cywilnego (Dz. U. Nr 43, poz. 296 ze zm.). W szczególności, art. 17 Kodeksu postępowania cywilnego wskazuje na właściwość sądów okręgowych do rozstrzygania spraw tego rodzaju. Z powyższych względów, w tym zakresie zasadna jest odmowa uwzględnienia wniosku Skarżącej. Jednocześnie, informacyjnie należy wskazać, że Generalny Inspektor, korzystając z kompetencji przyznanej mu przez art. 19 ustawy, wystąpił do Prokuratury Rejonowej w B. z zawiadomieniem o podejrzeniu popełnienia przestępstwa polegającego na udostępnieniu danych osobowych osobom nieupoważnionym.

Odnośnie kwestii prawidłowości realizacji przez Szpital w stosunku do Skarżącej obowiązku informacyjnego określonego w art. 24 ust. 1 ustawy, w ocenie Generalnego Inspektora zebrany w sprawie materiał dowodowy wskazuje, iż Szpital nie wypełnił w stosunku do Skarżącej tego obowiązku, w takim zakresie w jakim był obowiązany. Art. 24 ust. 1 ustawy stanowi, iż w przypadku zbierania danych osobowych od osoby, której one dotyczą, administrator danych jest obowiązany poinformować tę osobę o: (pkt 1) adresie swojej siedziby i pełnej nazwie, a w przypadku gdy administratorem danych jest osoba fizyczna - o miejscu swojego zamieszkania oraz imieniu i nazwisku, (pkt 2) celu zbierania danych, a w szczególności o znanych mu w czasie udzielania informacji lub przewidywanych odbiorcach lub kategoriach odbiorców danych, (pkt 3) prawie dostępu do treści swoich danych oraz ich poprawiania, (pkt 4) dobrowolności albo

obowiązku podania danych, a jeżeli taki obowiązek istnieje, o jego podstawie prawnej. Zgodnie z art. 24 ust. 2 ustawy przepisu ust. 1 nie stosuje się, jeżeli: (pkt 1) przepis innej ustawy zezwala na przetwarzanie danych bez ujawniania faktycznego celu ich zbierania, (pkt 2) osoba, której dane dotyczą, posiada informacje, o których mowa w ust. 1. Zaznaczyć należy, iż Generalny Inspektor rozstrzygając sprawę w tym zakresie opiera się na przede wszystkim na wyjaśnieniach Skarżącej, uznając je za wiarygodne ze względu na ich spójność i brak dowodów je podważających. Szpital - pomimo wezwania - nie przedstawił dowodów (w szczególności oświadczeń pracowników) potwierdzających przekazanie Skarżącej ustnie informacji o celu zbierania danych, a w szczególności o znanych mu w czasie udzielania informacji lub przewidywanych odbiorcach lub kategoriach odbiorców danych, prawie dostępu do treści swoich danych oraz ich poprawiania oraz o obowiązku podania danych podczas przyjęcia do Szpitala.

Z wyjaśnień Skarżącej wynika, że podczas zbierania przez Szpital jej danych osobowych posiadała wiedzę o jego pełnej nazwie i adresie siedziby (z tymi informacjami zapoznała się przy wjeździe do Szpitala, czytając ustawioną przy nim tablicę). W związku z powyższym uznać należy, że Szpital, nie był obowiązany do przekazania Skarżącej informacji wskazanych w art. 24 ust. 1 pkt 1 ustawy, ze względu na zaistnienie przesłanki określonej w art. 24 ust. 2 pkt 2 ustawy. Jednocześnie, mając na uwadze, że Skarżąca podnosi, iż w trakcie przyjęcia do Szpitala nie przedłożono jej do wglądu ani do podpisu żadnego dokumentu z którego wynikałoby, że Szpital informuje ją o adresie swej siedziby i pełnej nazwie w związku z tym, iż stał się administratorem danych i czyni to w związku z ciążącym na nim obowiązkiem prawnym, zaznaczyć należy, iż art. 24 ust. 1 ustawy nie nakłada na administratora danych obowiązku informowania, że posiada taki status oraz wskazywania powodu udzielania informacji w nim określonych. Odnośnie informacji o których mowa w art. 24 ust. 1 pkt 2-4 ustawy, na wstępie wskazać należy, że bezsporny jest fakt, iż Szpital nie poinformował Skarżącej o podstawie prawnej obowiązku podania danych Szpitalowi. Ponadto, w ocenie Generalnego Inspektora brak jest podstaw do przyjęcia, że Skarżącej zostały przekazane pozostałe informacje wskazane w art. 24 ust. 1 pkt 2-4 ustawy lub że posiadała ona wcześniej informacje w zakresie określonym w tym przepisie. W szczególności – zdaniem Generalnego Inspektora – nie można zgodzić się z zajęтым przez Szpital stanowiskiem, że sam fakt wyboru przez Skarżącą tego, a nie innego szpitala w celu podjęcia działań medycznych świadczy o tym, iż orientowała się co do celu zbierania danych i wiedziała, czy jest zobowiązana przepisami prawa do udzielania informacji. Zatem, z uwagi na fakt, iż zgodnie z art. 18 ust. 1 pkt 1 ustawy, w przypadku naruszenia przepisów o ochronie danych osobowych Generalny Inspektor z urzędu lub na wniosek osoby zainteresowanej, w drodze decyzji administracyjnej, nakazuje przywrócenie stanu zgodnego z prawem, a w szczególności usunięcie uchybień, zasadne jest nakazanie Szpitalowi usunięcia uchybień w procesie przetwarzania danych osobowych Skarżącej poprzez poinformowanie jej o celu zbierania danych, a w szczególności o znanych mu w czasie udzielania informacji lub przewidywanych odbiorcach lub kategoriach odbiorców danych, prawie dostępu do treści swoich danych oraz ich poprawiania oraz o dobrowolności albo obowiązku podania danych, a jeżeli taki obowiązek istnieje, o jego podstawie prawnej.

Jednocześnie, mając na uwadze, że Skarżąca z niedopełnieniem obowiązku informacyjnego określonego w art. 24 ust. 1 ustawy wiąże pozbawianie jej praw wynikających

z art. 32 i art. 33 ustawy, podkreślić należy, iż uprawnienie osoby, której dane dotyczą, do uzyskania informacji o których mowa w art. 32 ust. 1 pkt 1-5a ustawy, w sposób wskazany w art. 33 ust. 1 ustawy (zgodnie z którym na wniosek osoby, której dane dotyczą, administrator danych jest obowiązany, w terminie 30 dni, poinformować o przysługujących jej prawach oraz udzielić, odnośnie do jej danych osobowych, informacji, o których mowa w art. 32 ust. 1 pkt 1-5a) nie jest zależne od realizacji przez administratora danych obowiązku informacyjnego podczas zbierania danych. Zatem, zdaniem Generalnego Inspektora, uchybień w realizacji przez Szpital obowiązku informacyjnego, o którym mowa w art. 24 ust. 1 ustawy nie można uznać za naruszenie uprawnień wynikających z art. 33 i art 32 ust. 1-5a ustawy.

Odnośnie kwestii odnotowania w systemie informatycznym Szpitala jako osoby dokonującej operacji na danych osobowych Skarżącej, innej osoby niż ta, która w rzeczywistości dokonywała tych operacji, Generalny Inspektor stoi na stanowisku, że z punktu widzenia przepisów o ochronie danych osobowych było działanie nieprawidłowe, jednakże brak jest możliwości przywrócenia stanu zgodnego z prawem. Wskazać w tym miejscu należy, że zgodnie z art. 36 ust. 1 ustawy administrator danych jest obowiązany zastosować środki techniczne i organizacyjne zapewniające ochronę przetwarzanych danych osobowych odpowiednią do zagrożeń oraz kategorii danych objętych ochroną, a w szczególności powinien zabezpieczyć dane przed ich udostępnieniem osobom nieupoważnionym, zabranieniem przez osobę nieuprawnioną, przetwarzaniem z naruszeniem ustawy oraz zmianą, utratą, uszkodzeniem lub zniszczeniem. Uszczegółowienie warunków odnośnie zabezpieczenia danych osobowych nastąpiło w innych przepisach ustawy oraz w przepisach rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie dokumentacji przetwarzania danych osobowych oraz warunków technicznych i organizacyjnych, jakim powinny odpowiadać urządzenia i systemy informatyczne służące do przetwarzania danych osobowych (Dz. U. z 2004 r. Nr 100, poz. 1024 z późn. zm.), zwanego dalej rozporządzeniem, które wprowadziły pewne wymogi służące m.in. zapewnieniu możliwości identyfikacji osoby wprowadzającej dane osobowe do systemu informatycznego. Do takich przepisów należy art. 38 ustawy, zgodnie z którym administrator danych jest obowiązany zapewnić kontrolę nad tym, jakie dane osobowe, kiedy i przez kogo zostały do zbioru wprowadzone oraz komu są przekazywane. Realizacji tego celu służy również wymóg określony w § 7 ust. 1 pkt 2 rozporządzenia, zgodnie z którym dla każdej osoby, której dane osobowe są przetwarzane w systemie informatycznym - z wyjątkiem systemów służących do przetwarzania danych osobowych ograniczonych wyłącznie do edycji tekstu w celu udostępnienia go na piśmie - system ten zapewnia odnotowanie identyfikatora użytkownika wprowadzającego dane osobowe do systemu, chyba że dostęp do systemu informatycznego i przetwarzanych w nim danych posiada wyłącznie jedna osoba, jak również wymóg wskazany w pkt IV ust. 1 załącznika do rozporządzenia, zgodnie z którym identyfikator użytkownika, który utracił uprawnienia do przetwarzania danych, nie może być przydzielony innej osobie. Wskazać również należy, że zgodnie z pkt II ust. 2 załącznika do rozporządzenia jeżeli dostęp do danych przetwarzanych w systemie informatycznym posiadają co najmniej dwie osoby, wówczas zapewnia się, aby: (lit. a) w systemie tym rejestrowany był dla każdego użytkownika odrębny identyfikator; (lit. b) dostęp do danych był możliwy wyłącznie po wprowadzeniu identyfikatora i dokonaniu uwierzytelnienia. Wprowadzanie danych osobowych do

systemu informatycznego przez osobę inną niż zalogowana w systemie - w konsekwencji czego jako użytkownik wprowadzający dane jest odnotowana inna osoby niż ta, która w rzeczywistości dokonała tej operacji - powoduje, że pomimo wdrożenia środków przewidzianych w powyższych przepisach cel ich stosowania nie jest zrealizowany. Generalny Inspektor nie może jednak zrealizować wniosku Skarżącej, ponieważ przywrócenie stanu zgodnego z prawem nie jest możliwe z uwagi na nieodwracalność działania pracownika, który wprowadził do systemu informatycznego Szpitala dane osobowe Skarżącej będąc zalogowany jako inny użytkownik i wynikający z § 7 ust. 2 rozporządzenia automatyzm odnotowania informacji o identyfikatorze użytkownika wprowadzającego dane osobowe do systemu. Jednocześnie niecelowe jest nakazywanie podjęcia działań służących uniknięciu podobnych sytuacji w przyszłości, z uwagi na fakt, iż Szpital z własnej inicjatywy podjął takie czynności (przeprowadzenie rozmów dyscyplinujących oraz poinstruowanie pracowników o sposobie realizacji obowiązków).

Podsumowując, w ocenie Generalnego Inspektora, w procesie przetwarzania danych osobowych Skarżącej doszło do naruszenia przepisów o ochronie danych osobowych, jednakże wydanie rozstrzygnięcia nakazującego przywrócenie stanu zgodnego z prawem jest możliwe jedynie w kwestii niedopełnienia obowiązku informacyjnego.

W tym stanie faktycznym i prawnym Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych rozstrzygnął, jak w sentencji.

Stronom, na podstawie art. 21 ust. 1 ustawy o ochronie danych osobowych w związku z art. 127 § 3 i art. 129 § 2 Kodeksu postępowania administracyjnego, przysługuje, w terminie 14 dni od dnia doręczenia niniejszej decyzji, prawo złożenia do Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy (adres: Biuro Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych, ul. Stawki 2, 00-193 Warszawa).